

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 42. An ratio Sacramenti sit separabilis à ratione indissolubilis contractûs matrimonialis inter fideles sive baptizatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

ob defectum consensûs, uti definit *Im. III. Cap. Tua nos*, De sponsal. & Matr. in foro tamen externo non haberi validum, cum enim contractum sit in facie Ecclesiæ, est præsumptio & certa possessio pro illo, secundum dicenda n. 679. Unde de singulas quæstiones dico, *Ad 1.* Caja quoad forum internum posset cuicumque nubere, adeoque, si foret in Indiis, vel tali loco, ubi non posset constare eam antecederet Matrimonium in facie Ecclesiæ contraxisse, posset securè cum quocunque Matrimonium inire, non potest tamen in his partibus, uti constat ex dictis. *Ad 2.* Posset in foro externo prohiberi, ne alteri nubat, uti & Dulus, ne alteram ducat. *Ad 3.* Posset cogi ad cohabitationem. *Ad 4.* Non ad conditionem debiti ante positum serium consensus mutuum in Matrimonium, quia alioquin cogereretur ad fornicationem. *Ad 5. & 6.* Indiget utique pro locis, ubi notum est, vel non potest, quòd ita contraxerint, sed nequidem Papa obtinendam esse talem declarationem. Dispensatio autem in tali Matrimonio vel rato vix aut ne vix quidem sperari potest. circa annum 1690. iudicavit Illustrissimus Dominus Nuntius Apostolicus, & plures hic Collegii Doctores, quibus assentior.

275. Q. 42. An ratio Sacramenti sit separabilis à contractus matrimonialis inter fideles baptizatos. R. S. 1. Multis modis separabile esse docent multi, quorum præcipuos retulit p. 1. n. 73. Plures addit *Avers. q. 1. f. 5. & excentioribus putant Merat. Gonet, Platel. Spor. X. n. 340.* qui contendunt id fieri posse saltem intentione conficiendi contractum non Sacramentum: Rationes sunt 1. quia

hac inseparabilitate nil dicunt Concilia, nec SS. PP. nec unanimis Doctorum opinio, ergo non est dicendum ex institutione Christi dari inseparabilitatem contractus à ratione Sacramenti.

1. In antiqua lege fuit perfecta ratio contractus matrimonialis separata à ratione Sacramenti, ergo cum non sit ratio præsumendi à Christo factam esse tantam mutationem in hoc contractu, sed fundamentum tantum sit dicendi contractum illum esse elevatum ad rationem Sacramenti, melius dicitur, posse esse naturaliter & civiliter validum absque ratione Sacramenti.

3. Potest quis velle inire Matrimonium sine intentione Sacramenti ministrandi, vel suscipiendi, atqui sine tali intentione non fit Sacramentum, uti dictum est l. 6. p. 1. n. 54. validus autem erit contractus, ergo.

4. Si puer & puella hodie baptizati cras ad Turcas deferantur, ibi educuntur in infidelitate, & nubant, facient contractum Matrimonii validum, non tamen Sacramentum, cum de Sacramento tali nil sciunt, & infideles negent nostra Sacramenta.

5. Infideles legitime conjuncti, dum baptizantur, facere non possunt, ut contractus præteritus elevetur ad rationem Sacramenti, uti dicitur n. 407. ergo in illis manet ratio contractus jam habitualiter existentis inter fideles, & tamen deest ratio Sacramenti, ergo idem potest esse ab initio.

§. 2. Nullo modo, nequidem per intentionem contrahentium posse nunc rationem contractus inter fideles separari à ratione Sacramenti, præter citatos ibi in l. 6. docent, *Bellarmin.* *reposit.* *Aversa* supra. *Pignat.* t. 7. conf. 22. num. 7. *alique pluri mi cum Sperel.* decis. 9. nu. 23. qui

M 3

dicit

dicit hanc esse veram sententiam & Romæ ap-
 probatam : accedunt ex Scotistis *Hique. Pae.
 Brancat.* Rationes sunt 1. Auctoritas *Ino. III.*
 cujus verba retuli loc. cit. l. 6. videtur enim ab-
 ferere, quòd Baptismus, hoc ipso, quòd inam-
 fibiliter sit admissus, faciat contractum Matri-
 monii esse Sacramentum : & ideo etiam Consi-
 lia & SS. PP. communiter dicunt vel supponunt
 Matrimonia fidelium esse Sacramenta. 2. Cer-
 tum est, quòd Christus rationem validi contra-
 ctus matrimonialis inter fideles elevavit ad ra-
 tionem Sacramenti, atque ita instituerit, ut ad
 rationem contractus accederet ratio Sacramen-
 ti, saltem ordinariè, & per se loquendo : Nul-
 lum autem est fundamentum dicendi, quòd pri-
 vatis fidelibus reliquerit potestatem separandi
 unam rationem ab altera, quamvis enim circa
 instituta à se Sacramenta potestatem aliquam
 concesserit Ecclesiæ, non tamen ita privatis fi-
 delibus, ergo. *Confirmatur*, nam sicuti Christus
 non dedit sacerdoti potestatem ferendi senten-
 tiam remissivam peccati, nisi intendat rationem
 Sacramenti, ita & hic. 3. Si ratio contractus
 separari potest à ratione Sacramenti, ergo pro-
 pter suadebitur hæreticis, aut etiam aliis, qui
 in mortali sunt, nec volunt pœnitere ante Ma-
 trimonium, ut intendant solam rationem con-
 tractus & non Sacramenti, ne committant sacra-
 legium : item fieri poterit, ut unus intendens
 contractum & Sacramentum, suscipiat Sacra-
 mentum, alter autem intendens solum contra-
 ctum, non suscipiat Sacramentum, quæ, inquit
Avers., planè sunt absurda, & præter mentem
 Ecclesiæ ac existimationem fidelium. Utraque
 sententia est probabilis, & ideo pro neutra vo-

se determinare *Mastr. n. 24.* in utramque partem etiam discurrens de mente *Scoti* : omnibus tamen consideratis videtur negativa esse probabilior, hinc *R. ad 1. & 2.* fundamenta sufficientia esse jam data. *Ad 3.* dico, ex dictis l. 6. p. 1. n. 73. si non prævaleat intentio generalis faciendi hoc, quod Christus instituit, sed absolute nolit contractum, nisi separatim à ratione Sacramenti, Matrimonium fore nullum. *Ad 4.* dico idem, si enim non habeant intentionem sufficientem ad valorem Sacramenti, certum est ex dictis *ibid. n. 45.* non confici Sacramentum, ergo nec subsistet valor contractus indissolubilis matrimonialis, tam parùm, quàm substeret, si isti duo baptizati contraherent, & ignorarent se esse consanguineos, hinc enim non juvat ignorantia, uti dicitur n. 526.

Q. 43. An Matrimonium inter baptizatum & non baptizatum sit Sacramentum. R. Ut quæstio locum habeat, supponi debet, quòd Ecclesia dispensaret in isto impedimento disparis cultus, ita ut potuerint inire contractum saltem civiliter validum, qualis est inter infideles : hoc supposito *Sa. Cathar. Eckius, Rebell. Avers. q. 1. f. 6.* Ex *Scottis Hiquæ. Pont. Brancatus* defendunt fore Sacramentum ex parte fidelis, putant enim, quòd inter conjuges sint duo partialia Sacramenta, quorum unum possit subsistere sine altero, sicuti sæpe in uno causatur gratia, & non in altero. Sed oppositum est tenendum cum *Vasq. Henriq. Sanch. Cin. Bec. Pont. Mastr. n. 20. Krim. n. 350.* quia sicuti est unicus duorum contractus, & unicum vinculum; ita debet esse unicum Sacramentum, ergo cum non baptizatus non sit capax hujus Sacramenti, secundum dicta l. 6. p. 1. n. 165. ob

E. 20.

A. m. Claudi a Cox Lönn VII.

C. A.